

HERDENKING GEVALLENEN REGIMENT VERBINDINGSTROEPEN

Fotografie: kap b.d. Harry Buitendam

Op 11 mei heeft de jaarlijkse herdenking van de gevallen van de Verbindingsdienst plaatsgevonden op de Bernhardkazerne in Amersfoort. In het ochtendprogramma heeft de VVPRV een reünie georganiseerd voor haar leden. Brigade-generaal b.d. Ent verzorgde een lezing over zijn uitzending als laatste bataljonscommandant van 1(NL) UN Signal Battalion en de switch naar plv hoofd sectie G6 van HQ UNPROFOR.

Om 14.00 uur startte het middagprogramma met de herdenkingsplechtigheid. Als bijzondere gasten waren aanwezig onze wapenoudste, brigade-generaal Duckers en de locoburgemeester van Amersfoort, dhr. Buijtelaar. De regimentscommandant haakte in zijn toespraak aan bij het jaarthema van 4 en 5 mei: Vrijheid geef je door. "Ook heden ten dage is de wereld onrustig door strijdende partijen en terroristische

bewegingen die de maatschappij willen ontwrichten. Als militair willen wij ons blijven inzetten voor de vrijheid in de wereld. Mede hierdoor zijn ook nu militairen van de krijgsmacht, en de Verbindingsdienst in het bijzonder, uitgezonden naar de diverse missiegebieden."

Dit jaar werd de herdenkingsplechtigheid wederom ondersteund door de leerlingen van het Farèlcollege uit Amersfoort. Vier leerlingen lazen de namen van de gevallen van de Verbindingsdienst voor en Naomi van Kampen had de eer om haar gedicht voor te mogen dragen. Nadat de pipers het lied Highland Cathedral ten gehore hadden gebracht werd een nieuw item geïntroduceerd. Mevr. Petra Martens en dhr. Hans van Haaren hebben als eersten een tweetal gevallen van ons regiment een gezicht gegeven. Door het vertellen van de levensloop van sgt Wil-

lo Martens (20 maart 1968 te Helmond – 10 okt 1993 te Pakrac) en sld Theo Huiberts (20 aug 1926 te Boxtel – 18 april 1949 te Ambarawa) werd een brug gelegd tussen het verleden en het heden en kregen alle gevallen de eer die hun toekomt. Hun verhaal moet verteld blijven worden. Hierna sprak aalmoezenier Frederike Prinsen nog een aantal woorden tot de aanwezigen.

De wapenoudste en de regimentscommandant legden vervolgens de eerste krans, waarna een minuut stilte werd gehouden, gevolgd door het Wilhelmus. Afgevaardigden van eenheden en verenigingen legden vervolgens kransen en bloemstukken bij het monument.

Nadat het geheel was afgemeld en de vaandelwacht was uitgetreden volgde het defilé. Afsluitend was er nog een receptie in gebouw R. 📷

SERGEANT WILLO MARTENS

Geboren 20 maart 1968 - dodelijk verongelukt op 10 november 1993

Geboren te Helmond als het tweede kind in een gezin van vier zonen. In mei 1993 werd Willo uitgezonden naar voormalig Joegoslavië. Daar kwamen zij aan en werden in Hotel Termal geplaatst te Daruvar. De plek waar ze gelegerd waren werd als rustig gebied bestempeld. Op 10 oktober 1993 sloeg het noodlot toe. Op deze dag werd een verkenningstocht uitgevoerd naar een antenne boven op een berg. Een officier Vbdd bestuurde de jeep, een onderofficier GnK zat als passagier de kaart te lezen en Willo zat achter in de jeep. Zo gingen ze op pad. De officier wilde de niet goed functionerende antenne controleren op de berg. Nadat ze onderweg waren en het Argentijnse checkpoint waren gepasseerd, reden zij verder en kwamen over een brug. Vanaf hier waren er gaten in de weg te zien. Ze overlegden en probeerden via dezelfde weg achteruit te rijden maar reden daarbij op een mijn. Om 17.15 werd er een controlepost gewaarschuwd door een jongen uit de buurt dat er een explosie was geweest. Een reddingspatrouille in een jeep trof een halve kilometer verder een uitgeputte en gewonde officier aan. Hij kon niet meer uitbrengen dan een dode, een gewonde en ik zelf. De patrouille reed verder, begeleid door iemand van de plaatselijke bevolking en opeens waarschuwde deze voor mijnen en liep terug. Een deel van de patrouille ging lopend langzaam verder, uiteindelijk kwamen ze bij de jeep. Daar troffen ze de onderofficier gewond aan en het levenloze lichaam van Willo. Later bleek dat er nog zeven mijnen lagen. Sgt Martens ligt begraven op het Ereveld in Loenen. 📷

THEO HUIBERTS

Geboren 20 augustus 1926 te Boxtel - dodelijk verongelukt op 18 april 1949

Theo Huiberts, geboren in Lennisheuvel - Boxtel in de provincie Noord-Brabant. Hij groeide op in een gezin met vijf kinderen. Theo was de enige jongen. Op 6 november 1946 moet hij opkomen in Utrecht voor zijn dienstplicht. In juni 1947 vertrok hij met vele anderen naar Nederlands-Indië. Met de boot, die Kota Inten heette was het vijf weken varen. Aangekomen werd hij gelegerd in Semarang op midden-Java. Generaal Spoor was daar destijds de commandant. Theo was chauffeur op een 3-tonner. Hij reed met een Weapon carrier. In zijn vrije tijd deed hij veel samen met soldaat Harrie van Haaren. Biljarten was dan hun geliefde bezigheid en dat deden ze daar in het Militair tehuis in Semarang.

Bovendien gingen ze als goede katholieken, als het kon, altijd samen naar de kerkdiensten. Theo werkte als chauffeur maar reed alleen binnen de stad Semarang. Hij kwam daar nooit buiten, tot die keer in de ochtend van 18 april 1949. Als rijder reed hij, samen met enkele anderen, mee op een rit buiten de stad. Deze eerste keer werd hem ook meteen fataal. De 3-tonner, waarin hij zat, reed in het ravijn en Theo kwam onder het voertuig te liggen en was op slag dood. In het bijzijn van vele kameraden waaronder soldaat Harrie van Haaren, is Theo begraven. Sld Huiberts ligt begraven op Ereveld Candi Semarang, Vak C, nr. 116. 🔄